

Dosarul nr. 2ra-2241/18

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (jud: L.Grădinari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: G. Liulca, A. Ciobanu, A. Garbuz)

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ion Druță

Iulia Sîrcu

Galina Stratulat

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Alexandr Streliuc, reprezentat de către avocatul Violina Munteanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria satului Baroncea împotriva lui Alexandr Streliuc, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia, cu privire la luarea copilului din familie fără decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Alexandr Streliuc și s-a menținut hotărârea din 08 noiembrie 2017 a Judecătoriei Drochia, sediul Central,

c o n s t a ț ă:

La 29 noiembrie 2016 Primăria s. Baroncea, r. Drochia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandr Streliuc cu privire la luarea copilului din familie fără decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, Alexandr Streliuc este tatăl biologic al copiilor xxxxx a.n. xxxxx, xxxxx a.n. xxxxx și xxxxx a.n. xxxxx, pe care îi educă singur după decesul concubinei xxxxx.

A relatat că în baza actului de evaluare a condițiilor de trai din 22 noiembrie 2016, s-a depistat că copiii sunt neglijanți vestimentar și igienic, în casă este dezordine, copii nu sunt alimentați la timp și nu-și fac igiena personală.

Totodată, a notat că la data de 22 noiembrie 2016 a fost efectuată evaluarea inițială a acestor copii, după care copii au fost luați la evidență ca copii în situații de risc, iar la 23 noiembrie 2016, după efectuarea evaluării complexe a situației copiilor, primarul s. Baroncea, prin dispoziția nr. 02/1-7-31 din 25 noiembrie 2016 a dispus luarea copilului xxxxx de la părinte și plasarea ei de urgență în Casa pentru Copii de Tip Familiar xxxxx.

În temeiul art. 71 din Codul Familiei și art. 10 alin. (3) din Legea privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, reclamanta solicită luarea copilului minor xxxxx, născută la xxxxx de la tatăl Alexandr Streliuc, fără ca acesta să fie decăzut din drepturile părintești.

Prin hotărârea din 08 noiembrie 2017 a Judecătoriei Drochia, sediul Central s-a dispus luarea copilului minor xxxxx a.n. xxxxx de la tatăl biologic Alexandr Streliuc,

fără a fi decăzut din drepturile părintești, cu transmiterea copilului minor către Casa de Copii de Tip Familiar xxxxx și s-a încasat de la Alexandr Streluc în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 100 lei.

Prin decizia din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Alexandr Streluc și s-a menținut hotărârea din 08 noiembrie 2017 a Judecătorei Drochia, sediul Central.

La 03 septembrie 2018 Alexandr Streluc, reprezentat de avocatul Violina Munteanu, a declarat recurs împotriva deciziei din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți

În motivarea recursului, cu trimitere la prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) și alin. (4) CPC, recurentul a indicat că instanța de apel a interpretat în mod eronat Legea privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, precum și faptul că instanța nu a dat apreciere tuturor probelor.

Recurentul a solicitat casarea deciziei din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 iunie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la 17 iulie 2018 (f.d. 201, vol. I).

Astfel, recursul, declarat la 03 septembrie 2018, este în termen.

În acest sens CtEDO a admis faptul că instituirea unor termene pentru sesizarea instanței este o cale de realizarea a unei bune administrări a justiției, cu condiția ca impunerea acestora să nu lezeze dreptul de acces la justiție în substanța sa. De aceea, Curtea a constatat că impunerea unui termen de recurs care să curgă de la data pronunțării hotărârii, pe care părțile nu o cunosc întotdeauna, și de la data depunerii hotărârii la grefa instanței care a pronunțat-o este dovada unui formalism excesiv care a condus la anularea, în substanță, a posibilității reclamantului de a sesiza o instanță.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandr Streluc, reprezentat de către avocatul Violina Munteanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la

ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recursat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexandr Streliuc, reprezentat de către avocatul Violina Munteanu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Alexandr Streliuc, reprezentat de către avocatul Violina Munteanu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Iulia Sîrcu

Galina Stratulat